

свытъ, много са разгнѣви и отъ страхъ, да не бы този младый да са въцари, че да му отнеме прѣсто-
лътъ, повелѣ да избѣжтъ въ Виѣлеемъ и въ околно-
стѣта му сичкытъ мѣжкы дѣца отъ двѣ години и по
надолу. Малко врѣме слѣдъ туй дѣтоубійство умрѣ
Иродъ, и го наслѣди сынъ му Архелай. Тогази ан-
гелъ Господень са еви на Іосифа, който бѣ въ Еги-
петъ, и му рече да са върне въ Іудея; защото умрѣ
вече зломысленикътъ на дѣтето. А Іосифъ като
дойде въ Іудея, и като са научи, че тамъ царува
Архелай, прѣсели са въ Назаретъ, малкъ градъ
въ Галилея, дѣто не стигаше властѣта на Архелая.
А Іисусъ Христосъ оставаше покоренъ на Іосифа и на
Маріа, и са занимаваше съ дърводѣлство, художе-
ството на мнимый му баща, до тридесетата година
на възрастѣта си. (Мат. в. 13—23.).

§. 7. Іисусъ дванадесетогодишенъ поучава въ храмътъ.

Іисусъ, като бѣше на дванайсетъ години отиде
въ Іерусалимъ съ Іосифа и Маріа, за да празнува Па-
схата. А родителитъ му, като испълнихъ законътъ,
трыгнахъ за въ Назаретъ, и като мыслѣхъ, че Іисусъ
е помежду пріятелитъ и роднинытъ съ които пъту-
вахъ заедно, прѣминѣхъ единъ цѣлъ день пѣтъ,
безъ да са усумнятъ никакъ че го нѣма; но вечерь-
та като го потърсихъ и не го намѣрихъ, на сутрина-
та са върнахъ въ Іерусалимъ, дѣто го намѣрихъ съд-
нѣлъ помежду учителитъ като гы слушаше и запы-
тваше. А Іосифъ и Маріа понеже му са оплакахъ за
скърбѣта, която имъ докара, той имъ отговори, че
трѣбало да помыслятъ, какъ той е въ домътъ на отца си.
Подиръ туй той са върна заедно съ тѣхъ въ Назаретъ,